

ЗДРАВЕ И ИЗЦЕЛЕНИЕ ЧРЕЗ ГОСПОДНАТА ВЕЧЕРЯ

Джоузеф Принс

ВЪВЕДЕНИЕ

Като млад християнин, израствайки в традиционна църква, онова, което най-много ме поразяваше по отношение на Господната трапеза, бе Божието осъждане. Аз вярвах, че ако не изповядам всичките си грехове, преди да участвам в Господна трапеза, щях да приема върху себе си проклятие. В началото се опитвах да изповядам всеки един грях, за да бъда праведен пред Бога, преди да взема от хляба и виното, но след известно време реших, че беше по-лесно просто да не участвам в Господната трапеза. Вярвам, че много християни все още изпитват същия този страх. Обикновеният християнин вероятно има много неотговорени въпроси и се притеснява да не приеме върху себе си осъждане. Това идва от погрешна интерпретация на ключови стихове по темата. Някои християни се чудят дали да вземат от Господната трапеза, ако все още нямат водно кръщение, а други се колебаят дали не трябва да преминат някакво обучение, преди да вземат от хляба и виното. Когато станях пастор и трябваше да отслужвам Господна вечеря, търсенето ми на отговори на тези въпроси ме доведе до това да видя Божието любящо сърце, изразено в Господната вечеря. Аз открих, че Бог заповяда Господната трапеза да бъде спазвана не като ритуал, а като начин на получаване на благословение - благословение на здраве и изцеление. Когато държиш в ръка хляба, ти се докосваш до най-великия израз на Неговата любов. Тази любов Му даде сили да издържи жестоките удари по гърба и Го накара да предаде тялото Си да бъде бито, наранено и разчупено, за да бъдеш ти изцерен. Когато участваш в Господната трапеза, ти празнуваш Неговото дело и освобождаваш вярата си, за да получиш Неговото здраве и изцеление в замяна на твоите болести и немощи. Когато пиеш виното, ти си припомняш, че кръвта на безгрешния Божи Син не само ти донесе прошка - тя те направи завинаги праведен, свят и без обвинение. Така че днес ти стоиш пред Отца в позиция на съвършено приемане и Той внимателно слуша и най-слабия ти стон. Молитвата ми е тази книга да ви помогне да се освободите от всичките си страхове всеки път, когато се доближавате до Неговата трапеза, и да разпали вярата ви, за да получите благословенията на здраве и изцеление чрез Неговото тяло и кръв.

1. ГОСПОДНАТА ВЕЧЕРЯ - БОЖИЯТ КАНАЛ ЗА БОЖЕСТВЕНО ЗДРАВЕ - *Глава първа*

След спасението ни от ада и от вечна погибел, божественото здраве е най-великото благословение, което можем да имаме. Някои хора могат да кажат:

„Не, пастор Принс. Щеше да е страхотно, ако имах много пари. Тогава щях да мога да направя толкова много неща.” Да, аз познавам хора, които имат много пари. Те имат цял автопарк от коли, но не могат да карат нито една от тях, защото са болни, а някои и приковани на легло. Ако някой е на смъртно легло, не мисля, че би казал: „Бих желал да спечеля още един милион”. Смятам, че той би си помислил: „Само ако можех да си върна здравето! Има толкова много неща, които мога да направя, толкова много хора, на които да кажа: „Обичам те”.“ Може също така да имате страхотно семейство с чудесни деца, но ако сте болен и не можете да тичате и да играете с децата си, това би било истинско нещастие. Ето защо аз вярвам, че здравето е най-великото благословение, което можем да имаме, докато сме тук на земята. Без него няма начин да се радваме на благословенията от Бога.

В Божията същност е да изцелява.

Ще откриете, че когато Исус ходеше по земята, повечето от Неговите чудеса бяха свързани с изцеление. Това е така, защото Неговото естество е да изцелява. Библията казва, че Исус: *„обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола, защото Бог беше с Него” (Деяния на Апостолите 10:38)*. Той не вървеше по вода през цялото време, не успокояваше бури постоянно, но изцеляваше непрекъснато. Когато Бог изведе децата на Израел от Египет, за да ги доведе в Обещаната земя, Той искаше да бъде сигурен, че нито едно от тях не е болно.

Псалм 105:37

„И изведе людете Си със сребро и злато; и нямаше ни един между племената им, който се спъваше по пътя.”

Във филма на Сесил Де Мил „Десетте Божии заповеди” виждаме един сляп човек с бастун в ръка сред множеството, което излиза от Египет. Това показва как Холивуд драматизира Святото Слово. Но това е неправилно представяне на Словото. Божието Слово казва, че нямаше нито един немощен, така че не е възможно да е имало стар прегърбен или сляп човек. Богословите смятат, че около 2.5 милиона израелтяни напуснаха Египет изцелени, здрави и възстановени. Това бе и продължава да бъде Божията воля за Неговия народ днес - всички да сме изцелени, здрави и възстановени.

Вземането на Господното тяло ти носи изцеление.

Ако в Божията същност е да изцелява, не сте ли си задавали въпроса защо много християни са болни? Нямам предвид незначителни проблеми като кашлица или простуда, а сериозни, живота-застрашаващи болести. Не ме изненадва това, че хората в света боледуват. Те нямат Исус Христос за своя протекция, така че нищо чудно, че са болни. Но когато вярващи са болни, аз искам да знам защо. И не искам да вадя заключенията си от човешки опит. Искам отговор от Божието Слово. Може би ще се учудите, но Библията дава само една причина за това християните да са слаби и болни, и да умират

преждевременно. В **1 Коринтяни 11:29-30** апостол Павел казва: „*Защото, който яде и пие, без да разпознае Господното тяло, той яде и пие осъждение на себе си. По тая причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста са и починали.*” „Починали” тук означава смърт, а не телесна почивка. Павел казва „По тая причина...” Той не казва „по тези причини”. Той ни посочва една особена причина християните да бъдат слаби и болни, и да умират преждевременно. И каква е тази причина, която Павел ни изтъква? Той казва „без да разпознае Господното тяло. По тая причина...” Така че причината, поради която коринтяните бяха слаби и болни, бе това, че не успяват да разпознаят Господното тяло. Това означава, че те не знаеха защо вземаха от тялото, когато отиваха до масата. Те нямаха представа защо ядяха хляба. И това беше причината, поради която не получаваха божествения живот на техния Спасител, а бяха слаби и болни, и умираха преждевременно. И по аналогия можем да си направим извода, че ако разпознаваме Господното тяло, ще ходим в здраве и изцеление. Това е логично. Дори и дъщеря ми ще ви го каже. Когато беше на четири години, тя се върна от училище един ден и каза: „Обратното на висок е нисък. Кое е обратното на малък?” Аз отвърнах: „Голям”. „Добре”, каза тя. Следователно от думите на Павел „без да разпознае Господното тяло. По тази причина мнозина са слаби и болнави, а доста са и починали”, можем да си направим извода, че ако разпознаваме Господното тяло, ще бъдем силни и здрави, и ще живеем дълго. Би трябвало това да е стихът, който християните изучават, за да ходят в божествено здраве. В крайна сметка Павел е посочил тази единствена причина за болестите и - като следствие от това - преждевременната смърт на много християни. Въпреки това изглежда, че повечето хора в Христовото тяло се съсредоточават върху храната и упражненията като ключ към здравословен начин на живот. Всъщност, една от най-продаваните теми в християнските книжарници днес е темата за храната. Има най-различни видове книги за това какво трябва и какво не трябва да ядем. Аз не отричам тези книги. Това, което казвам, е, че Бог не иска да се съсредоточаваме върху храната и спорта като ключ към божественото здраве. Той не иска да уповаваме на природните неща, за да запазим здравето си. **2 Коринтяни 10:4** казва: „*Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски...*” Някои хора мислят, че ще ходят в божествено здраве, ако са на средиземноморска диета, защото това е била диетата на Исус. Те никога не ядат свинско или скариди, или други храни с висок холестерол. Въпреки това те продължават да боледуват, защото природните решения на проблема могат да помогнат само до някъде. Във всички случаи ви препоръчвам да се храните добре и да спортувате. Аз внимавам с какво се храня и мразя мазни храни. Също и спортувам. Но моето упование не е в слабите ми човешки усилия. Моето упование е в Бога - в това, че Той ще ме пази здрав. И Бог е определил Господната трапеза като ключов канал за здраве и изцеление на Неговия народ. Ранната църква вярваше в това. Ето защо: „*И те постоянстваха в поучението на апостолите, в общението, в преломяването на хляба и в молитвите*” (**Деяния на Апостолите 2:42**). Те обръщаха внимание на основоположните неща. Те считаха за важни онези неща, които Бог считаше за важни. Те приеха Бога и Неговото Слово. Не е

чудно, че преживяваха Божията сила. В **Деяния на Апостолите 2:43,46** четем, че те разчупваха хляб от къща на къща и чрез апостолите се извършваха много знамения и чудеса. Въпреки че тялото Христово днес разбира важността на поучението, общението и молитвата, малцина в Църквата истински разбират значението на разчупването на хляба (или Господната трапеза). Ето защо мнозина са слаби и болни, и умират преждевременно. Историята ни показва, че мощни доктрини като доктрината за „оправданието чрез вяра“ са били подложени на яростни атаки от страна на дявола. Това стана и с Господната вечеря. Дяволът е тласнал Църквата към две погрешни и крайни тълкувания на тази истина. От една страна са вярващите в пре-осъществяването (процес, чрез който хлябът и виното се превръщат в истинската плът и кръв на Исус Христос), а от друга страна са тези, които са смалили Господната вечеря до обикновен ритуал.

Преди да участвате в Господна трапеза, разпознайте Господното тяло.

Вярвам, че Бог иска да върне истинското значение и силата на Господната вечеря на Църквата, за да може Неговият народ правилно да разпознава Тялото Му, когато идва до трапезата. Това ще донесе здраве и дълъг живот на хората Му. Бог е промислил специално снабдяване за нашето здраве и можем да го открием в смъртта на Сина Му, Господ Исус Христос, когато идваме да участваме на Неговата трапеза. Едно от най-силните желания в живота ми е да видя тялото Христово да получи всяко нещо, за което нашият Спасител пострада и умря, за да ни предостави. Знам, че когато Божиите люде имат правилното разбиране за изцелението, което се освобождава чрез Господната трапеза, в живота им ще потекат здраве и възстановяване. Това ще добави години на живота ни и живот на нашите години. Когато издадохме на касета посланието „Здраве и изцеление чрез Господната трапеза“, получих много свидетелства за изцеление чрез Господна вечеря. Моят приятел Барнабас Мам е пастор на пастори в Камбоджа. Бог го е спасявал от много живото-застрашаващи ситуации, когато Червените кхмери са извършвали кланета сред сънародниците си през 70-те години на 20 век. Поради бедността в онзи период той развива хронично физическо състояние, включващо ниско ниво на захар и калций в кръвта, безсъние и ревматоиден артрит. Жестока ирония е, че този Божи човек на вяра и сила, който е имал служение, свързано със знамения и чудеса, не е можел да заспива нощем. Трябвало е да взема приспивателни и успокоителни, но и те не винаги са действали. Внуците му често е трябвало да масажират подутите му стави, които му причиняваха болка от артрит. Колената му причиняваха най-големи неприятности, особено след повече от два часа проповядване на крак. Една сутрин, когато се е чувствал отчаян след още една безсънна нощ, жена му пуснала записа на „Здраве и изцеление чрез Господната трапеза“. Докато слушал посланието, в сърцето му се надигнала вяра. Веднага приготвил всичко и взел Господна вечеря. Тази нощ той спал като бебе! На следващата сутрин, която била неделя, той се изправил в църквата и проповядвал за силата на Господното тяло, което ни носи здраве, когато идваме на Неговата трапеза. Макар и след

часове на крак, той не се нуждаел от масажи, защото бил напълно изцелен от хроничния ревматоиден артрит. И до днес жена му е възхитена от изцелението му. Казва, че е открила нов съпруг. Той има нова сила и може да спи нощем. Две седмици след като проповядвал посланието в църквата, той бил спонсориран за пълни изследвания на тялото му в Малайзия. Там лекарите открили, че нивата на захар и калций в кръвта му са нормални. Скоро след това, той отишъл на други изследвания в Пном Пен и те също показали блестящи резултати. Приблизително по същото време една жена от неговия екип била изцелена от мигрена, след като взела от Господната вечеря. Оттогава този мой приятел получава свидетелства за изцеление на хора, страдащи от всякакви видове немощи и неразположения, след като са вземали Господна вечеря. Когато разпознаем, че Господната трапеза е Божият канал към здраве и изцеление за Неговия народ и учим Църквата правилно да разпознава Господното тяло, пристъпвайки към трапезата, Божият народ ще бъде здрав и силен, и ще живее дълго.

2. КАК ДА РАЗПОЗНАЕМ ГОСПОДНОТО ТЯЛО

Глава втора

След като вече установихме, че Господната трапеза е Божият канал за здраве и изцеление на Неговия народ, време е да разберем как можем да преживеем божествения живот чрез разпознаване на Господното тяло. Забележете, че Павел казва, че причината хората да са болни и да умират преждевременно е неразпознаването на тялото, а не неразпознаването на кръвта.

1 Коринтяни 11:29-30

„Защото, който яде и пие, без да разпознае Господното тяло, той яде и пие осъждение на себе си. По тая причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста са и починали.“

Израствайки като християнин, бях научен, че двата елемента трябва да се вземат заедно, затова вярвах, че и тялото, и кръвта бяха за прошка на греховете ми. Но след това Бог ми показа, че тялото и кръвта не трябва да бъдат третираны като едно. Те са два елемента, защото Господната трапеза има двойно приложение. Виното, което е Неговата кръв, е за наше опрощение. А хлябът, който е Неговото тяло, е за наше изцеление.

Кръвта е за прошка.

За коринтяните, както и за повечето християни днес, разпознаването на кръвта не бе проблем. Писанията на Павел ясно ни показват, че кръвта носи прошка за греховете ни.

Колосяни 1:14

„В Него имаме изкуплението си, прощението на греховете си.“

Ефесяни 1:7

„В Него имаме изкуплението си чрез кръвта му, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат...”

Тъй като Божият Син плати наказанието за нашите грехове чрез святата Си кръв, когато се доверим на кръвта Му да ни спаси, ние сме свободни от наказание. Когато вземаш от виното, знай, че си опростен и оправдан. Кръвта на Исус ти дава право да застанеш пред Бога, за да можеш дързостно да влезеш в Неговото присъствие. И когато се молиш, можеш да си сигурен, че Той те чува.

Хлябът е за изцеление.

По този начин разпознаваме кръвта и повечето християни разбират това. Но малцина знаят как да разпознаят Господното тяло. За да разберем това, ние първо трябва да знаем какво представлява хлябът. Исус постанови, че хлябът, който е Неговото тяло, е за наше изцеление. Откъде знаем това? Когато Исус говори с жената от Сиро-финикия за изцелението на нейната дъщеря, Той нарече изцелението „хляба на децата”.

Марк 7:26-28

„Жената бе елинка, родом сиро-финикиянка. И молеше Му се да изгони беса от дъщеря ѝ. А Исус ѝ рече: „Остави да се наситят първо децата; защото не е прилично да се вземе хляба на децата и да се хвърли на кученцата”. А тя в отговор му каза: „Така Господи; но и кученцата под трапезата ядат от трохите, паднали от децата.”

Забележете, че когато тя помоли Исус да изгони беса от дъщеря ѝ, Той каза, че не е добре да се дава „хляба на децата” на малките кученца. Какво е значението на „хляба” тук? Той се отнася за изцелението, за което тя молеше. А кои са кучетата? Те са не-евреите или езичниците като нея. Така Исус всъщност казваше, че изцелението е само за Божия заветен народ, а не за езичниците, които още не бяха включени в завета. След като обясних какво Исус имаше предвид, трябва също да обясня защо смятам, че хлябът се отнася за изцеление, а не за освобождение. Това е така, защото Библията разглежда болестта и демоничното обладаване като едно и също нещо, защото и двете имат за източник дявола.

Деяния на Апостолите 10:38 казва, че Исус „обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него”. Забележете, че болестта се дължи на угнетяване от дявола. Следователно, болестта и демоничното обладаване са резултат от угнетяването от дявола и ние се нуждаем от Божието изцеление за тези проблеми. От всичко това следва, че Исус вижда изцелението като хляба за децата. Жената положи вярата си в малката троха и това освободи сила да изгони дявола въвн от дъщеря ѝ. Така че хлябът, дори малката троха, която е

Неговото тяло, е за наше изцеление, тъй като ние сме Негови деца и имаме пълното право на изцелителния хляб.

Какво означава да разпознаем тялото.

Всъщност, аз вярвам, че когато Исус каза: „Вземете, яжте, това е Моето тяло” (**Матей 26:26**), учениците не се нуждаеха от никакво обяснение като това, което току-що дадох. Те знаеха, че Той искаше те да „имат дял” в Неговия живот, здраве и изцеление. Тези мъже бяха с Него всеки ден и нито веднъж не Го бяха виждали болен. Нито веднъж не Го бяха виждали с простуда, температура или коремни болки. Никога не Му се налагаше да им казва: „Може ли някой да проповядва проповедта на планината вместо Мен? Нещо не ми е добре днес”. Господ никога не беше болен. Нещо повече от това, Той беше енергичен, пълен с живот и пълен със здраве. Когато водеха при Него хора без ръце или без крака, те биваха изцелени и възстановени. Когато те се докоснеха до Него, телесните части, от които се нуждаеха, бяха допълнени от небето. Неговото тяло беше така пълно с живот, че дори дрехите Му бяха напоени с Неговото здраве. Библията казва, че при Него дойде една жена с проблем на кръвотечение от 12 години, знаейки, че Той е единствената ѝ надежда (**Марк 5:25-34**). Тя бе похарчила всичките си пари и бе пострадала от намесата на много лекари. И какъв беше резултатът? Състоянието ѝ не се бе подобрило, а напротив - беше се влошило! И въпреки това, само с едно докосване на Неговата дреха, тя бе незабавно изцелена от немоцта си. Ако крайчецът на дрехата Му беше пропит с Неговото здраве, можете ли да си представите Неговото тяло? Не случайно Лука казва: „И целият народ се стараяше да се допре до Него, защото сила излизаше от Него и изцеляваше всичките” (**Лука 6:19**). Когато един лекар, а Лука беше лекар, казва това, можеш да си сигурен, че е вярно. Нямаше нужда да обяснява на учениците Си, че когато казва: „Вземете, яжте, това е Моето тяло”, Той даваше Своя живот, здраве и изцеление на техните тела. Те знаеха по-добре от всеки друг, че да вземат от хляба, означава да поемат Неговото здраве в своите смъртни тела.

Мацата е нагледен урок за това какво символизира Исусовото тяло.

Мацата (плосък безквасен хляб, който се яде по време на Пасхата) е добър нагледен урок за това какво символизира Исусовото тяло. Мишната или Еврейският устен закон дава инструкции как се приготвя този хляб. Тези инструкции биха представлявали огромен интерес за нас. Според тях хлябът трябва да е 1) безквасен, 2) опечен, 3) на дупки и 4) на ивици. И до днес еврейските равини не знаят защо хлябът трябва да е приготвен по този начин. Но благословени са вашите очи, защото те виждат милостта на Бога.

1) Не се използва никакъв квас, защото в Библията квасът представлява греха, а Исус е съвършеният, безгрешен Божий Син. Ето защо, Той е способен да поеме нашите грехове върху Себе Си.

2) Неговото тяло изгоря, защото цялата ярост на Божия гняв срещу нашите грехове падна върху Него. Този огън трябваше да падне върху нас и нашите семейства, но вместо това падна върху Исус.

3) Той бе прободен и

4) носеше върху Себе Си белезите от безмилостните рани на бича, за да могат нашите тела да се изцелят.

Така че когато идвате на Господната трапеза, трябва да сте сигурни, че разпознавате Неговото тяло. Когато участвате, вярвайте, че Исус взе хляб и го разчупи, защото Неговото тяло щеше да бъде разчупено. И като участвате в Неговото разчупено тяло, знайте, че Неговото тяло беше разчупено, за да бъде вашето цяло. Когато вземате от Господната трапеза в този дух на вяра, с вашето тяло нещо се случва. Вие ставате силен, здрав и ще живеете дълго.

Господната вечеря води до двойно изцеление.

До сега трябва да е станало ясно, че кръвта и тялото имат две различни приложения. Това е в съответствие с няколко пасажа в Библията. Пророк Исаия казва: „*Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари...*” (**Исаия 53:4**). Буквалният превод на Библията на Робърт Янг (1862 г.) дава поточен превод на думите „печал” и „скърби”, казвайки: „Той наистина понесе нашите болести и с нашите болки се натовари...” Също така в Евангелието на Матей, този стих е преведен като „*Той взе на Себе Си нашите немощи и болестите ни понесе*” (**Матей 8:17**). На гръцки „немощи” или астения означава телесни слабости. Следователно можем да видим много ясно, че Исаия казваше, че Месията ще понесе върху собственото Си тяло нашите телесни слабости, болести и болки. С други думи, Исус понесе не само нашите грехове, но също и нашите телесни слабости, болести и болки. Това е, което някои автори на химни наричат „двойно изцеление”. Това двойно изцеление е очевидно в Пасхата. Господната вечеря бе чествана за пръв път в деня на Пасхата, защото тя е истинската Пасха.

Лука 22:15-20

„И рече им: Твърде много съм желал да ям тази пасха с вас, преди да пострадам; защото ви казвам, че няма вече да я ям, докле се не изпълни в Божието царство. И като прие чаша, благодари и рече: Вземете това и разделете го помежду си; защото ви казвам, че няма вече да пия от плода на лозата, докато не дойде Божието царство. И взе хляб, и, като благодари, разчупи го, даде им, и рече: Това е Моето тяло, което за вас се дава; това правете за Мое възпоменание. Така взе и чашата подир вечерята, и рече: Тази чаша е новият завет в Моята кръв, която за вас се пролива.”

Старият завет е сянката, Новият завет е истинската същност. Исус е истинското, съвършено, свято Божие Агне, в което нямаше недостатък. Така че

Пасхата е прототип на Господната вечеря. По време на първата Пасха, трябваше да бъде убито агне и с кръвта му да се напръска прага на вратата. Това накара погубителят да отmine еврейските семейства, защото Бог каза: *„Като видя кръвта, ще ви отмина, и когато поразя Египетската земя, няма да нападне върху вас погубителна язва“ (Изход 12:13)*. Кръвта беше за опрощението на хората. Кръвта покриваше човешките грехове и удовлетворяваше праведните изисквания на Бога. Но какво направиха хората вътре в къщата?

Изход 12:8

„През същата нощ нека ядат месото, печено на огън, с безквасен хляб и с горчиви треви да го ядат.“

Те ядоха печеното агне и безквасния хляб. Това трябваше да им даде сили за пътуването. Силата, която получаваха, не беше естествена. Това беше свръхестествена сила. Ето защо сред тях нямаше *„никой слаб“ (Псалм 105:37)*. Необходимо бе свръхестествено Божие дело, за да могат всички два и половина милиона души да бъдат здрави. Ние знаем, че това агне беше бледа сянка на истинската същност. Така че, ако тялото на *„сянката на агнето“* можеше да донесе такива свръхестествени резултати, колко повече тялото на истинската *„същност на Агнето“* - нашия Господ Исус Христос! Тук отново действаше двойното изцеление - кръвта беше за прошка, а тялото и хлябът бяха за Божествена сила. Не случайно, когато напуснаха Египет, сред тях нямаше никой слаб или болнав. Давид описва двойното изцеление по този начин: *„Благославяй, душе моя, Господа и не забравяй ни едно от всичките му благодеяния. Той е, който прощава всичките ти беззакония, изцелява всичките ти болести“ (Псалм 103:2-3)*. Забележете, че Неговите благодеяния включваха прошка за нашите грехове, също както и изцеление на нашите болести. Когато Исус пое нашето наказание на кръста, това не само ни донесе прошка, но и изцеление. Повечето хора, попитани дали са сигурни за прощката, отговарят утвърдително. Те знаят, че Бог вече им е простил заради кръста. Но когато ги попиташи дали са сигурни за тяхното изцеление, те казват, че не са. Искам да знаеш, че на кръста Исус понесе нашите грехове и болести. Следователно изцелението, както и прощката, не са просто обещания. Това е изкупеното с кръвта право на християните! Заради това, което Исус направи на кръста, ние имаме не само прошка, но също и изцеление. Прощката и изцелението вървят ръка за ръка. Вярата, която имаш за опрощението на греховете, е същата вяра, която ще ти донесе изцеление.

Свидетелство за изцеление чрез Господната трапеза.

Когато вярваш и правилно разпознаваш Господното тяло, ти ще преживяваш чудотворни изцеления и възстановяване, вземайки Господна вечеря. Алберт, който е член на църквата ни, опита това по невероятен начин. Някъде през ноември 2002 г., лекарите казаха на Алберт, че майка му има раково образуване в дебелото черво с големина 3 см. Няколко дни преди операцията

двама лидери от църквата посетиха майката на Алберт в болницата и споделиха с нея Евангелието. Тя преживя новородение в този ден и Алберт бе много щастлив, че нещата вървяха така добре. Операцията премина без усложнения и тя бе изписана след няколко дни. Месеци по-късно тя отново бе приета в болница за рутинна процедура по затварянето на отвор, направен при първата операция. Но този път се появиха усложнения, които наложиха извършването на още три операции. На петата операция силите на тази мила 75-годишна дама се изчерпаха и тялото ѝ започна да реагира отрицателно. Температурата и пулсът ѝ се вдигнаха, а дробовете ѝ се напълниха с вода. Състоянието ѝ се влоши до такава степен, че хирургът се почувства задължен да уведоми семейството да се подготви за най-лошото. Той им каза, че в случаи като този има много голяма вероятност пациентът да не се събуди, и им обясни, че следващите три дни са решаващи. Ако през това време не настъпи подобрение, би било малко вероятно тя да оцелее. Алберт изпаднал в състояние на шок и объркване. Почувствал се безпомощен. Не знаел какво да прави. Но знаел, че Бог няма да позволи майка му да претърпи пет операции и да умре. Той бил сигурен, че Бог не е такъв. Той знаел, че Бог е верен. Чувствал се отчаян и объркан, но усетил силно подбуждение да вземе Господна вечеря с майка си и семейството си. Повикал сестра си и баща си, и им казал, че трябва заедно да участват в Господната вечеря, защото това ще донесе възкресенски живот на тяхната майка. Членовете на семейството му били смутени. Те не разбирали как той може да вярва, че някакъв си хляб и вино ще допринесат за здравето и изцелението на някой толкова сериозно болен. За тях това нямало смисъл. Но Алберт бил слушал моята проповед „Здраве и изцеление чрез Господната трапеза“ неколкократно. Той знаел, че когато вземаме от Господното тяло, приемаме в телата си Неговия нетленен живот. Той също така бил прочел четирите евангелия и открил, че и четиримата автори - Матей, Марк, Лука и Йоан - са включили Господната вечеря в разказите си. Алберт бил сигурен, че ако Исус е счел, че трябва да ни каже нещо четири пъти, то това трябва да е могъща истина. Въпреки че не били убедени, неговият баща, сестра и девер се съгласили да направят това, което той искал. Той приготвил хляба и виното, и цялото семейство влязло в интензивното отделение. Било студено и всички мълчали. Странно било да вземаш Господна трапеза на такова място. Алберт не знаел какво да прави и просто започнал да се моли на езици. След това той заявил, че в Исусовите рани и разчупеното Му тяло неговата майка е изцелена. Алберт пристъпил напред и положил малка троха в устата на майка си и излял малко от гроздовия сок. Той почувствал приятно и силно усещане за Божието присъствие в стаята и по някакъв начин знаел, че майка му е била изцелена. Алберт напуснал стаята с мир в сърцето. Но не се случило нищо. Минал един ден, после друг. На сутринта на третия ден той вървял към болницата както обикновено и се отправил към закувалнята да закуси. Там получил обаждане от сестрата. С настоятелен тон тя казала: „Алберт, нещо се случи с майка ти. Най-добре ела веднага“. Той не знаел какво да очаква. Но мисълта, която му минала през ума, била: „Тя не може да е умряла. Знаем, че не може да е умряла.“ Той забързал към интензивното отделение, отворил вратата и

отишъл до леглото на майка си. Навел се, за да я види, и когато видял, че е в съзнание, паднал на колене и се разплакал. Издигнал гласа си и прославил Бога. Всичко, за което се надявал, молил и доверявал на Бога, най-накрая се случило. След всичко това състоянието на майка му започнало да се подобрява и след седмица всички тръби били махнати и тя започнала да се храни сама. Към днешна дата тя е възвърнала поне 15 кг от теглото си, здрава е и е на крака, и помага на дъщеря си да пече сладки и се обажда на роднини и приятели, за да им разкаже за Исус! Лекарите се страхували, че тя няма да оцелее. Но когато семейството ѝ взело Господна вечеря с нея, възкресенският живот на Исус изпълнил тялото ѝ.

Изцелението чрез Господна вечеря може да стане и постепенно

Въпреки че тази скъпа 75-годишна дама претърпя внушително чудо, изцелението чрез Господната трапеза може да бъде и постепенен процес. С времето можеш да забележиш подобрение в състоянието си. Колкото повече време вземаш Господна трапеза, толкова по-добре ще се чувстваш. Аз лично опитах това. Преди години имах проблеми с кожата. Отидох на лекар и той каза, че може да ме излекува, но лекарствата ще имат странични ефекти. Аз казах: „Много ви благодаря” и си отидох. Божието изцеление е толкова по-добро. Няма странични ефекти. И така аз взех Господна вечеря и чрез вяра изповядах, че приемам всички ползи от Неговото разчупено тяло за мен в тази област. И въпреки това в началото нямаше промяна. След известно време спрях да занимавам Бога с този проблем, но продължих да вземам с вяра. Така един ден осъзнах, че бях напълно изцелен. Не мога да кажа кога точно проблемът изчезна, но знаех, че като продължих да вземам Господна вечеря, състоянието ми се подобряваше. Нещата не станаха по драматичен начин. Не станах свидетел на нещо грандиозно. Но все пак беше свръхестествено!

Силата на възвестяването на Господната смърт

Един друг, по-малко познат аспект на Господната трапеза, е силата на възвестяването на Господната смърт. Павел казва: *„Защото всеки път, когато ядете този хляб и пиете тази чаша, възвестявате смъртта на Господа, докле дойде Той” (1 Коринтяни 11:26)*. Може да попитате: „Пастор Принс, какво възвестяваме за Господната смърт и на кого го възвестяваме?” Павел казва на друго място: *„и като ограби началствата и властите, изведе ги на показ явно, възтържествувайки над тях чрез Него” (Колосяни 2:15)*. Когато си спомняме Исусовата смърт, ние в същото време възвестяваме на началствата и властите, че те са били ограбени, защото Той триумфира над тях. Преди няколко години едно семейство от нашата църква имаше къща, която повечето хора наричаха „обитавана от духове”. По-точно е да се каже, че на това място се въртяха демони. Това не е необичайно, защото демоните отиват на места, където е имало трагични събития като фатални злополуки или убийства. Един от наемателите започнал да изпитва страх, защото семейството му се оплакало, че видяло „из къщата да се движи фигура”. Двама от моите пастори и един дякон отишли на това място и взели там

Господна вечеря. Когато вземаш Господна трапеза, ти възвестяваш на демоничните духове, че Исус царува. Когато освободиш вярата си в завършеното, пълно и съвършено дело на Исус на кръста, всяко коляно трябва да се поклони и всеки език да изяви, че Исус е Господ. Това означава, че всеки демон трябва да напусне. Така че само чрез възвестяване силата на Господната смърт, тази къща е била очистена от демони. Оттогава вече нямамо оплаквания. Семейството сега има нови наематели и не е имало подобни проблеми.

Нямате нужда от пастор, за да вземате Господна вечеря

Исус ни каза да вземаме Господна трапеза често. Следователно, в това има някаква сила. Мислите ли, че би ни накарал да вършим нещо често, ако нямаше предвид някакво благословение? Тези, които вярват в силата на съвършената жертва на кръста, знаят, че Неговите благословения за здраве, изцеление и опазване изобилстват на Неговата трапеза. След като си повярвал, ти си станал свещеник (**1 Петър 2:9**). Така че може да вземате от Господната вечеря и дори да давате на другите. Нямате нужда от пастор, за да го правите. В църквата ние, пасторите, го правим, защото сме духовен авторитет над хората и трябва да има ред във вършенето на делата. Но извън църква, вие, като царско свещенство, можете сами да вземате Господна вечеря. Правете както Исус казва – вземайте често. „Колко често?“, може да попитате. Толкова често, от колкото се нуждаете. Зависи от това колко много искате Неговото здраве и изцеление. Не казвам, че трябва да вземате всеки ден. Но ако сте болен, аз ви препоръчвам да вземате всеки ден. Знаем хора, които са толкова радикални, че вземат като лекарство – три пъти на ден. И знаете ли какво? Те получават радикални резултати. Някои хора казват: „Пастор Принс, не бъдете краен.“ Тези от нас, които упоават на Бога и в съвършеното дело на Сина Му на Голгота, са крайни – крайно благословени. Така че вземайте, защото Господната трапеза е Божественият канал, по който тече здраве и изцеление за нас.

3. НЕ СЕ СТРАХУВАЙ ДА УЧАСТВАШ В ГОСПОДНАТА ТРАПЕЗА

Глава трета

Бог е направил наистина лесно за Неговия народ да ходи в божествено здраве. Това, от което се нуждаем, е да дойдем на Неговата трапеза, да положим вярата си в Неговото разчупено тяло за нашето изцеление и да вземем от хляба. Толкова е просто и същевременно толкова мощно. Ето защо, дяволът се е опитал да открадне тази истина от Църквата, като накара християните да вярват, че не могат да участват в Господната вечеря. Той прави това, като ги кара да вярват, че са недостойни да дойдат на Господната трапеза. Това погрешно мислене се дължи най-вече на погрешното тълкуване на следните стихове:

1 Коринтяни 11:29-30

„Защото, който яде и пие, без да разпознае Господното тяло, той яде и пие

осъждане на себе си. По тая причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста са и починали.”

Когато бях млад във вярата, ми се казваше: „Не идвай на Господната трапеза, ако в живота ти има грях. Ако си недостоен и участваш, ти си виновен за тялото и кръвта, и ще пиеш осъждане на себе си”. Не бях сигурен какво означаваше всичко това, но беше достатъчно да ме уплаши. И винаги ми се казваше: „Трябва да си сигурен, че си проверил себе си дали няма грях в живота ти. Трябва да си сигурен, че си изповядал всичките си грехове, преди да дойдеш на трапезата”. Никога не смеех да участвам, защото винаги се чудех: „Има ли грях, който не съм изповядал?” Не че живеех в грях, но не исках да поемам риска. Какво щеше да стане, ако бях забравил да изповядам някой грях? Върху мен щеше да падне осъждане, нали така? А майка ми не беше отгледала глупак! Така че аз избирах да не участвам, за да бъда в безопасност. Всеки път, когато хлябът и виното минаваха покрай мен, аз ги пропусках. Мислех, че за мен по-добре, като не участвам. Но всъщност, като не вземах от Господната трапеза, аз ограбвах себе си от Божия източник на здраве, изцеление и благословение за мен. Легалистичното и погрешно учение ни нанася много вреда, защото ни пречи да получим това, което Бог има за нас.

Какво означава да участваш недостойно

Нека прочетем какво казва Павел, така че да можем да вземаме от Господната вечеря достойно.

1 Коринтяни 11:27-29

„За това, който яде хляба и пие Господната чаша недостойно, ще бъде виновен за грях против тялото и кръвта на Господа. Но да изпитва човек себе си, и така да яде от хляба и да пие от чашата; защото, който яде и пие, без да разпознае Господното тяло, той яде и пие осъждане на себе си.”

Първо, в стих 29 той казва, че ако ядеш и пиеш недостойно, приемаш осъждане на себе си. Нека си изясним нещо. Думата „недостойно” е наречие, което означава, че пояснява глагола. В този случай „недостойно” описва действието на ядене и пиене. Не описва личността, която яде и пие. Така че Павел не казва, че ако си недостойна личност, не трябва да участваш. Църквата е изопачила някак си това учение и християните казват: „Ако си недостоен, не участвай.” Те казват: „Ако в живота ти има грях, не идвай на Господната трапеза, за да не се разболееш и да умреш преждевременно.” Те са превърнали нещо, предвидено да бъде благословение, в проклетие. Така или иначе, всеки един от нас, който е дошъл на Господната трапеза, е недостоен и става достоен единствено чрез Неговата кръв. Единствено Христовата смърт ни дава право да участваме. Павел не казва, че не бива да вземаме, ако сме недостойни. Той казва, че не трябва да участваме по недостоен начин. Какво означава да участваме по недостоен начин?

Прочетете останалата част от стих 29 и ще видите, че ако не разпознаете и не разбирате значението на Господното тяло, вие ядете и пиете по недостоеен начин. Коринтяните вземаха недостойно, защото те не разпознаваха, че разчупеното тяло на Господа имаше за цел да им донесе здраве и изцеление. Отнасяйки се към Господната вечеря като към ритуал, те пропускаха благословенията. Те не разбираха значението на хляба. Не знаеха защо вземат. Това означава да участваш недостойно. Начинът, по който участваме в Господната трапеза, ще определи дали ще се възползваме от благословенията на Господното тяло. Ако се отнасяме към него просто като към „парче хляб“, тогава такава и ще бъде. Тогава ограбваме себе си от животворящото действие на хляба от Неговата трапеза. Павел описва с големи подробности начина, по който коринтяните участваха. Нека погледнем отблизо.

1 Коринтяни 11:20-22

„... прочее, когато така се събирате заедно, не е възможно да ядете Господната вечеря, защото на яденето всеки бърза да взема своята вечеря преди другото, и така един остава гладен, а друг се напива. Що! Къщи ли нямате да ядете и да пиете?“

Той им дава добър урок, защото когато идват на Господната трапеза, тези, които са гладни, бързат да дойде техния ред. А други пият виното, докато се напият. Така че Павел не казва, че ако в живота ти има грях, не трябва да вземеш. Той ни казва да вземаме по правилния начин, т.е. да разпознаваме, че Господното тяло е било разчупено за нас, за да може нашето да бъде цяло и здраво. Не вземайте Господна вечеря, защото сте гладни. Ако сте гладни, първо яжте в къщи. Това, което Павел казва на коринтяните да правят, е да различават силата на разчупеното Христово тяло. Той ни учи, че когато не успеем да разпознаем тялото, не трябва да участваме, защото не изявяваме чрез вяра това, което Исус направи за нас. А като не успеем да направим това, ние обезсилваме и правим безполезно Неговото дело на кръста по отношение на собствения си живот. Когато не успееш да разпознаеш Неговото тяло, ти всъщност презираш Неговото дело на кръста. Тълковният речник на Вайн казва следното за недостойното вземане на Господна вечеря: Недостойно – *anaxios* NT:371 е употребено в **1 Коринтяни 11:27**, за „недостойно“ вземане на Господната вечеря, т.е. отнасяйки се към нея като към обикновено ястие; хлябът и чашата се считат за нещо обикновено и не се осъзнава тяхното важно символично значение. Исус иска да вземаме от хляба и да вярваме, че Неговото тяло беше разчупено, за да може нашите тела да бъдат възстановени. Когато разпознаем тялото по този начин, ние вземаме достойно. Когато идваш на Неговата трапеза и освобождаваш вярата си в Господното тяло, ще получиш благословенията на изцеление, здраве и цялост. Ще бъдеш силен и здрав, и ще живееш дълго.

Какво означава да изпитваш себе си

Второ, беше ми казвано да „изпитвам” себе си и да проверявам дали имам грехове в живота си, за да ги изповядам всичките. За да поправа това погрешно схващане, трябва да проумеем контекста на твърдението на Павел. Става въпрос за проблема с недостойното ядене и пиене на Господната трапеза. Тези негови думи идват, след като е казал на коринтяните, че трябва да изпитват себе си дали ядат и пият по достоен начин. Никъде не се казва, че трябва да изпитват себе си дали имат грях в живота си.

1 Коринтяни 11:27-29

„За това, който яде хляба и пие Господната чаша недостойно, ще бъде виновен за грях против тялото и кръвта на Господа. Но да изпитва човек себе си, и така да яде от хляба и да пие от чашата; защото, който яде и пие, без да разпознае Господното тяло, той яде и пие осъждение на себе си.”

Ако разгледаме пасажа още веднъж, става ясно, че Павел говори за това човек да изпитва себе си дали яде и пие достойно, за да не яде и пие осъждение на себе си. Толкова е просто, но проповедниците твърде дълго са карали християните да се страхуват и да имат съзнание за греха, когато Бог иска да имаме съзнание за Сина. Той просто иска да изпитваме себе си дали сме положили вярата си в делото на Неговия Син за нас на кръста.

Какво означава да прием осъждение на себе си

Трето, „осъждението” (в стих 29) не означава Божия гняв или ярост, както бях свикнал да мисля. В някои кръгове хората още вярват, че осъждението тук означава, че Бог ще ги прати в ада. Това е погрешно тълкуване. Гръцката дума, използвана тук, е *krima*, което означава „Божия присъда”. Когато Адам съгреши на Бога, Божията присъда падна върху човешкия род. Някои следствия от Божията присъда са слабост, болести, смърт. Докато сме тук, на тази земя, нашите тела са подчинени на процеса на стареене, който е част от Божията присъда. Тялото на всеки един от нас отпада с всеки изминал ден. Мозъчните ни клетки умират ежедневно. Господната трапеза е Божието решение за отлагането на този процес. Дори вашите приятели ще видят резултатите. Те ще започнат да ви питат: „Хей, защо изглеждаш все по-млад и по-млад? Изглежда никога не остаряваш!” Един ден, когато отидем на небето, ние ще имаме съвсем нови тела, които никога не остаряват, никога не се уморяват и никога не изглеждат зле. Междувременно, Господната вечеря е това, чрез което Бог ни помага да отложим процеса на стареене и да живеем в божествено здраве. Всеки път, когато вземаш от хляба и виното, ти преобръщаш следствията от проклятието или Божието осъждение в твоето тяло. Дяволът няма шанс в живота на онези, които вярват в мощта на разчупеното тяло на Господа. Смятам, че дълго време дяволът се е опитвал да заслепи Църквата относно мощта на Господното тяло. И това е така, защото той знае, че няма шанс в живота на онези, които имат вяра в силата на разчупеното тяло на Господа. Нека ви дам пример как един член на църквата ни се изправи срещу духовна атака, но я преодоля чрез Господната вечеря. В

края на 2003 г. моята църква организира няколко пътувания до Израел. Всяка група се състоеше от 120 човека. Като цяло 1 500 души посетиха Светата Земя. По време на едно от тези пътувания една жена на около 20 г. на име Сюен разви тромбофлебит по време на полета до Израел. Това е рядко срещано състояние, което се получава при съсирване дълбоко във вената на бедрото или крака. Нарича се „синдром на икономичната класа в самолета“, защото някои хора развиват това състояние, когато седалките са тесни и неудобни, а нивото на влага е ниско. Образува се съсирване, което, ако стигне до дробовете, може да причини дихателни нарушения. Когато това се случи, може да доведе и до смърт. Сюен изпита болка в десния прасец по време на полета. Докато слизаше от самолета, тя изведнъж припадна. Очите ѝ се обърнаха и от устата ѝ започна да излиза пяна. Персоналът на летището постъпи крайно професионално и веднага повика линейка, за да я откара в болница. По пътя към болницата сърцето ѝ изведнъж спря. Съсирването се беше придвижило от крака ѝ към сърцето и накрая към един от дробовете ѝ, причинявайки спиране на сърдечната дейност. Когато линейката стигна до медицинския център „Асаф Арофе“, тя вече беше посиняла. Беше закарана в спешното отделение, където се опитаха да я върнат към живот. Лекарите попитаха кои са най-близките ѝ роднини, защото смятаха, че няма да оцелее. Те почти бяха готови да я обявят за мъртва, но по чуден начин, след последния опит, те успяха да върнат сърцето ѝ към живот. Въпреки това, тя беше в критично състояние, защото съсирването причиняваше проблеми с дишането. Тя бе в безсъзнание и през носа и гърлото ѝ минаваха най-различни тръби. Лекарите я следяха отблизо, страхувайки се, че съсирването може да доведе до спиране на дишането. Същата вечер нейният съпруг, сестра и зет, които бяха непоколебими християни и вярваха в силата на Господното тяло, което носи изцеление, взеха заедно Господна вечеря, изговаряйки здраве и изцеление за нейното тяло. Заедно с лидерите на църквата аз се намирах в друга част на Израел по това време и можах да отида при нея чак след четири дни. Когато пристигнахме в болницата, лекарите уведомиха семейството ѝ, че състоянието на Сюен се влошава. Заедно с останалите лидери взехме Господна трапеза и провъзгласихме благословенията на разчупеното тяло на Господа върху Сюен. На следващия ден тя се върна в съзнание, а лекарите, въпреки че внимателно издирваха съсирването, не можаха да го открият! Те не знаеха какво да мислят и не смееха да дават твърде оптимистични прогнози. Сюен бе под строго наблюдение, но ден след ден, въпреки че лекарите търсеха съсирването, не успяха да го открият. По същото време състоянието ѝ започна да се стабилизира. След седмица бе изписана от болницата. След като напусна болницата, тя се присъедини към следващата група от църквата ни и посети гроба на Господа, където Той възкръсна от мъртвите. Членовете на нейното семейство споделиха, че първоначално, след случилото се, са изпитали страх и недоумение. Въпреки това, поради поучението, което бяха получили, те знаеха, че това не беше дело на Бога, а атака на дявола. Те бяха безкрайно насърчени да си спомнят свидетелството на майката на Алберт, която беше изцелена, след като взе хляб и вино в интензивното отделение. Те имаха

увереност, че участието в Господната вечеря ще донесе здраве и изцеление за Сюен.

Има сила в действието ядене

По време на силни духовни атаки, ние можем да имаме победа, когато вярваме, че това, което Исус направи на кръста, е по-велико от всяка атака на дявола. Веднъж осъзнали колко много страда Исус, за да могат нашите тела да са изцелени, ние ще имаме увереност, че вземането от Неговото разчупено тяло ще доведе до изцеление на нашите тела. Ако все още ти е трудно да повярваш, че изяждането на една троха хляб може да донесе здраве и изцеление на твоето тяло, нека те върна в началото и ти припомня Едемската градина. Там Адам едва отхапа от плода и това потопа цялото човечество в грях. Неговият грях е този, който донесе болести и в крайна сметка - смърт. И така Бог, в Неговата милост и мъдрост, намери съвършеното решение. Както простото действие на изяждане на плода от страна на Адам донесе болест и смърт, така простото действие на вземане на хляба ще донесе здраве и изцеление на Неговия народ.

Да участваме в Господната вечеря

Нека сега вземем Господна вечеря и да освободим вяра за нашето опрощение и изцеление. Преди да вземеш, просто знай, че Бог иска „да благоуспяваш и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти“ (**3 Йоан 1:2**). Пригответи хляба и виното и не бързай. Помни, това не е ритуал. Става въпрос за това да опиташ отново Неговата любов към теб. Чуй Го как ти казва: „Вземи, яж. Това е Моето тяло, което е разчупено за теб.“ Виж Неговите очи да горят от любов, като ти казва: „Тази чаша е Новият Завет в Моята кръв, която е пролята за теб.“ Виж Господа, който понесе всички твои грехове и болести. Той пое греховете ти в Своето тяло на кръста. Виж Го как взема върху тялото Си твоите физически немощи. Ако имаш тумор, виж тумора върху Неговото тяло. Каквато и болест да имаш, виж я върху Неговото тяло. Вече не е върху теб. Виж как Неговото здраве идва върху теб. Наистина Той понесе твоите грехове и твоите болести. Когато вземаш от Господната трапеза, освободи вярата си в хляба и виното.

ДРЪЖ ХЛЯБА В РЪКАТА СИ И КАЖИ:

Благодаря ти, Исусе, за разчупеното Ти тяло. То е за мое изцеление, за изцеление на моята съпруга и деца. Благодаря Ти, че чрез Твоите рани, чрез побоя, който понесе, чрез камшиците, които падаха върху гърба Ти, ние сме напълно изцелени. Аз вярвам и приемам. (изяж хляба)

СЛЕД ТОВА ВЗЕМИ ЧАШАТА В РЪКА И КАЖИ:

Благодаря ти, Исусе, за Новия Завет, запечатан в Твоята кръв. Твоята кръв ми донесе прошка и ме уми от всеки грях. Благодаря Ти, че Твоята кръв ме направи праведен. И когато пия, аз провъзгласявам и участвам в

наследството на праведния, което е опазване, изцеление, здраве и благоденствие. (изпий виното)

Благодаря Ти, Исусе. Аз Те обичам, защото Ти пръв ме възлюби.

СВИДЕТЕЛСТВА

Продължаваме да получаваме свидетелства за чудотворни изцеления чрез Господната вечеря. Някои от тях са описани тук за ваше насърчение.

Свръхестествено премахнат полип след вземане на Господна вечеря

От юли 2003 г. имах течения (леки кървения) след края на менструалния ми цикъл. Продължаваха от 6 до 7 дни. Усещайки, че нещо не е в ред, се консултирах с гинеколога си. Бяха направени различни прегледи и изследвания с ултразвук, но не беше открито нищо. Накрая, той успя да обясни кървенето с хормонален дис-баланс. Притесних се, че лекарите не можеха да ми помогнат. Някъде в средата на декември, след като пастор Принс наскоро бе проповядвал за значението на Господната трапеза, със съпруга ми и двете ми дъщери започнахме да вземаме Господна вечеря като семейство всеки ден. През февруари 2004 г., докато стоях на масата на вечеря, загребвайки храна за дъщеря ми, изхвърлих бучка с размер около 2.5 см. Бях малко изненадана и възкликнах на мъжа ми, че това е чудо. На следващия ден занесох бучката в болницата, за да могат лекарите да направят изследвания за състава и естеството ѝ. Докладът показа, че полипът не е раков. Оттогава кървенето напълно спря и аз величаех Бога за неговото чудо, че ми беше спестил болезнената процедура, при която гинекологът трябваше да премахне полипа от стените на матката ми. Слава на Исус - Той понесе моите грехове и болести на кръста и вземайки от Господната вечеря, аз участвам в Неговото завършено дело на кръста и съм изцелена. Няма нужда да казвам, че семейството ми продължава да взема Господна вечеря всеки ден. На Бога да бъде цялата слава! Стефани Уонг

Изцелена от менструални болки

През целия си живот страдах от менструални болки, докато Бог не ме изцели, когато вземах Господната вечеря. Преди няколко месеца, когато беше време цикълът ми да започне, бях съборена от истинска вълна от болки. Ръцете и краката ми бяха студени и влажни, а лицето ми - бяло като платно. Лежах на леглото, въртейки се наляво и надясно, стеноейки от болки. Като новоповярвала, не знаех много за това, което Исус бе направил на кръста за мен. Слава Богу, по това време с мен бе годеникът ми, а той е истински вярващ. Той изтича до кухнята и взе гроздов сок и хляб и взехме Господна вечеря. Незабавно, по чуден начин болката спря. Майка му ми обясни, че Исус понесе нашите болки и болести на кръста, като това включва и менструалните болки. Тогава още не разбирах какво искаше да ми каже тя. Но сега вече знам. Посещавайки църква през последната година, аз си дадох сметка, че със

сигурност, а не може би, Той е понесъл нашите болести и болки. Вярата ми дойде от слушане и слушане на Христовото Слово. След случая, когато бях изцелена чрез Господна вечеря, когато и да идваше болката по време на менструация, аз казвах: „Болка, изчезни в името на Исус, защото Той понесе болката ми на кръста.“ След това вземах Господна вечеря. Благодаря на Исус, че е минала вече година, откакто за последно имах болки. Скоро се срещнах със стари приятелки и те споделиха, че вземали лекарства и избягвали студени напитки, за да облекчат менструалните болки. Сега аз знам, че има по-лесен начин – вяра, че делото на Исус на кръста ни носи и изцеление. Той умря, за да отмахне нашите болки, защото иска радостта ни да бъде пълна. Осъзнах, че сърцето Му Го е боляло, когато ме е виждал да се превивам от болка в миналото. Как можеш да бъдеш радостен, когато се превиваш от болки в стомаха? Днес дори пия студени напитки, когато съм в цикъл, и вече нищо не ме боли. Слава на Исус! Но това, което Той е направил в живота ми, не спира дотук. Има толкова много, което е ми е дал и е направил за мен. Той наистина ме промени през годините и ми донесе толкова много радост. Той е толкова изумителен Бог! Мога да продължа да разказвам и разказвам за чудесата Му в живота ми. Аделинд Иео

Шестнадесет месечно бебе, изцелено от остра чернодробна недостатъчност

Дъщеря ми Джой, която бе на 16 месеца, имаше температура и хрема в продължение на около седмица. Заведох я на общопрактикуващ лекар няколко пъти, но предписаните лекарства не помогнаха. Когато състоянието ѝ се влоши и тя започна да повръща, я заведохме в болницата, където я приеха незабавно. Началната диагноза на лекаря беше, че има гастрит и инфекция на гърдите. По-късно това премина в чернодробна недостатъчност. За наше най-голямо учудване ни казаха, че върху черния ѝ дроб има такова поражение, че има само 20% шанс да оцелее. Препоръчваше се трансплантация на черен дроб, но дори при това шансът ѝ да оцелее беше 30%. Новината дойде като шок за нас. Само седмица по-рано всичко беше розово. Сега се чувствах така, сякаш всичко около мен се срина. Мисълта, че мога да изгубя дъщеря си накара всичко, което преди ми изглеждаше важно, да изглежда несъществено. Притесненията ми, че не мога да отида на работа, вече нямаха значение. Връхлетяха ме вина и съжаление, когато мислех за щастливите моменти, които сме имали като семейство и колко малко бяха те поради многото ни ангажименти. Сред целия този смут реших да се обадя на един приятел от църква „Ново създание“, за да помоля за молитва, въпреки че все още не бях християнка. Той изпрати един от пасторите си да дойде и да се моли за нас. На този ден - 5 март 2004 г. - пастор Марк ме поведе в молитва за спасение. Той и неговата асистентка, Кристина, се помолиха за Джой. След това взехме Господна вечеря и те прогласиха, че поради разчупеното Исусово тяло, тялото на малката Джой ще бъде изцелено. През този ден за първи път в сърцето ми нахлу надежда и почувствах да ме залива приятна топлина. През ума ми премина видение как нося Джой в църквата и една мисъл мина като стрела -

Джой ще бъде изцелена и ние ще изявим това свидетелство в света. Не посмях да споделя това с никого, нито дори с моя съпруг. Не исках да им давам прекалено големи надежди. Но вече чувствах, че мога да предам грижите си на Бога. Гледката на малкото ми бебе с игли и тръби от всякакви размери, прикрепени към всяка част на крехкото ѝ телце, беше сърцесъкрушителна. Не можех да понеса да гледам как сестрите търсеха нови вени, за да забият иглите. Те дори използваха вените в подмишниците ѝ и направиха малък отвор в стомаха ѝ, за да сложат тръба. В миналото всичко, което можех да направя в подобна ситуация, бе да гледам безпомощно, но сега бях способна да се моля. И открих, че молитвата не е трудна. Това беше естествено стенание на сърцето ми към моя Небесен Баща. В началото молих Бога да ми върне Джой. Молих се да вземе моя живот вместо нейния. Отчаяно се нуждаех от чудо, но не знаех много добре как да се моля. Благодаря на Бога, че Той не отговори на тази моя молитва. Вместо това Той изпрати Кристина да ме научи как да се моля. От нея разбрах, че Бог обичаше малкото ми момиченце много повече отколкото я обичах аз. Осъзнах, че не трябва да се отказвам от нищо за нейното изцеление, защото Исус се отказа от живота Си, за да извърши това изцеление за нея. Кристина ми каза да провъзгласявам изцелението в резултат на Неговото съвършено дело на кръста. Тя ми каза, че всяка негативна новина за Джой е само временна. Но това, което Исус направи за нея, е завинаги. Започнах да изговарям **Псалм 91** върху Джой и даже с дързост благодарях на Бога за всички планове, които Той има за нея. Бях още по-насърчена, когато мой колега, също от църква „Ново създание“, дойде и изповяда стих от **Псалм 118** върху Джой: „*Аз няма да умра, но ще живея, и ще разказвам делата Господни*“. В събота състоянието на Джой се влоши и тя пожълтя поради развилата се жълтеница. Лекарите обясниха, че състоянието на черния ѝ дроб се е влошило до толкова, че може да я спаси само трансплантация. Съпругът ми, сестра ми и аз бяхме доброволни донори. Казаха ни да си отидем в къщи и да си починем вечерта, защото на следващия ден трябваше да проведат изследвания върху нас за трансплантацията. Но това, за което се подготвихме, никога не се случи, защото нашата по-голяма дъщеря Виктория, която беше на две години и половина, започна да проявява същите симптоми, които имаше Джой. Тя се събуди в три през нощта с температура и повръщане. Молих се, но реших да я заведа в болницата на преглед. Около 6:45 ч. сутринта в неделя, след като лекарят потвърди, че Виктория е добре, той ми показа последните изследвания на Джой. Този грижовен и добронамерен лекар ми показа страница по страница лошите новини и каза, че е нужна трансплантация, за да се спаси Джой. Но докато той говореше, тихо в сърцето си, аз отхвърлих всяко негово негативно изказване. Припомних си думите на Кристина, че това ще бъде само временно и че моята дъщеря вече е изцелена. Аз приемах Господна вечеря ежедневно и прогласявах изцелението на Джой. Всъщност, бях заградила малко ъгълче в болницата, където нашите приятели и членове на семейството можеха да хвалят Бога и да се молят. Може би създадох малко безредие, но болничният персонал беше дружелюбен през цялото време. Някои се притесняваха, че ще бъда в толкова приповдигнат дух от

всички молитви, че когато дойде лошата новина, няма да мога да се изправя срещу действителността. Дори един човек бе чул да казва: „Тя толкова много се моли, наистина ли мисли, че ще се случи чудо?“ Но това не ме интересуваше. Просто продължих да гледам към Исус. Молех Го да ни изпрати най-добрите лекари, медицински сестри и помощници. Аз дори се молех всяка капка лекарство да бъде назначено от самия Бог. Молех се ангелите да се грижат за нея и благодарях на Бога всяка минута, че Той възстановява черния ѝ дроб и ѝ дава съвсем нов орган. Към 10:30 ч. сутринта лекарят изведнъж се появи в отделението с много мрачно изражение на лицето. Аз се подготвих за ной-лошото. Сърцето ми отново беше готово да отхвърли всяко негативно изказване. Но вместо лоши новини, той каза, че черният дроб на Джой се възстановява. Той каза, че състоянието ѝ се подобрява и че може да не се наложи трансплантация. Цялото ми семейство беше изпълнено с радост. След дългата умствена и емоционална борба, аз най-после реших, че тази новина е прекалено добра, за да е истина. Чудех се дали не го казват, за да се почувствам по-добре. Питам се дали е мъдро да се изпълвам с надежди до такава степен. Все пак, само преди четири часа прочетох мрачните прогнози. Обадох се на Кристина. Тя не можеше да спре да се радва и аз започнах да благодаря на Бога, постепенно осъзнавайки влиянието на Неговото дело. Укрепена, аз тръгнах за църква за службата в 2 ч. следобед. Присъствието на Бога на това място беше невероятно. В момента, в който стъпих там, почувствах Божията любов върху мен. Можех само да плача от благодарност и радост. След като се върнах в болницата след служба, лекарят дойде с още новини. Казаха ни, че Джой е „прекалено добре, за да бъде в списъка с чакащите за трансплантация“! По-късно лекарят ми каза, че Джой е била „късметлийка“, защото те не са направили нищо специално, което да причини такова възстановяване. Аз знаех, че не беше късмет и просто продължих да хваля Бога и да Му благодаря за чудото! В понеделник – деня, определен за трансплантация – вместо на още хирургически процедури, ние бяхме свидетели на това как игла след игла и тръба след тръба бяха извадени от малкото ни момиче. След няколко дни тя бе преместена от интензивното. В сряда близки на много пациенти от интензивното дойдоха до мен и ме питаха как се случи чудото. Аз просто споделих с тях как Бог, в Своята любов, изцели моята дъщеря и помолих пастор Марк да се моли за техните близки. Той обикаляше из отделението и се молеше за болните. След по-малко от две седмици моята малка радост се върна в къщи. Цялата слава на Исус, защото Той наистина върна радостта в живота на всички нас. Саманта Уонг

Изцеление на стъпалото

Изпитах остра болка в стъпалото на десния крак след разтягане при тренировка. В началото не ѝ обърнах внимание, като мислех, че ще се оправи от само себе си. След шест месеца болката в стъпалото продължаваше. Всъщност, влоши се до такава степен, че повлия на вървенето ми и дори на стоенето ми. Всеки път, когато натисках педала на синтезатора по време на хваление на службата на китайски език в църквата ни, това предизвикваше

нетърпима болка. Това, което допълнително влоши нещата, бе, че по време на аеробика навехнах дясното си коляно. Молих се за крака си и изповядвах изцеление, но нищо не се случваше. Дори опитах рефлексология на крака, за да се облекчи болката, но резултатът беше само временен. След няколко часа болката се връщаше. През февруари един приятел купи за мен и съпруга ми маца (безквасен хляб) от Израел. През март започнахме да вземаме Господна трапеза всяка сутрин, преди да отидем на работа. След две седмици болката в крака ми изчезна. Навехнатото ми коляно също беше напълно изцелено. Не мога да посоча точния ден и дата, в които се извърши изцелението. Осъзнах го един ден, когато заставах с цялата си тежест на десния крак и разбрах, че вече няма болка. Когато разбрах, че се е случило чудо, аз подскочих, за да проверя моето изцеление. Стъпалото и коляното ми все едно бяха като нови. Трябва да призная, че не мога да проумея как чрез Господната трапеза идва изцеление. Но не е нужно да знам всичко, преди да започна да върша това, което Бог е казал, че е добро за мен. Не мога да си представя колко много сме изгубили със съпруга ми, когато не сме вземали Господна вечеря. Сега, когато Той ни разкри частица за това как Неговото тяло ни дава божествено здраве и Неговата кръв ни дава божествена праведност, ние ще продължим да вземаме от Господната трапеза и да се уповаваме на Неговото завършено дело.
Катрин Соб

МОЛИТВА ЗА СПАСЕНИЕ

Ако искате да приемете всичко, което Исус е направил за вас, и Той да стане ваш Господ и Спасител, молете се с тази молитва:

Господи Исусе, благодаря Ти, че ме обичаш и умря за мен на кръста. Твоята скъпоценна кръв ме умива от всеки грях. Ти си мой Господ и Спасител сега и завинаги. Аз вярвам, че Ти възкръсна от мъртвите и че си жив днес. Поради Твоето завършено дело, сега аз съм възлюбено Божие дете и небето е мой дом. Благодаря Ти, че ми даваш вечен живот и че изпълваш сърцето ми с Твоя мир и радост. Амин.

Бъдете във връзка с нас

Ако сте се молили с молитвата за спасение или имате свидетелство, което искате да споделите, след като сте прочели тази книга, моля пишете ни на адрес: info@destined2reign.com

Други книги от Джоузеф Принс

Надяваме се, че сте били благословени от тази книга. За повече книги и други материали на електронен носител (CD; DVD) от Джоузеф Принс или за повече информация, моля, посетете нашата уеб-страница: www.destined2reign.com